Sesta viletsesta aidast,
Alta viletsesta ratust,
Kõrwa jäng jõrwapäälta.

Aitas olejad saawad selle laulu läbi pahandatud, et nende jutta pole ustud, et neid ära wiidud, ning keegi nende seast wastab lauliju, kes ütles:

Kust see siil need silmad wõttis,
Kust see sall need kiuned wõttis,
Et ta oskas siia tulla,
Siia üle orgsete,
Üle mäe ja mätaste
Meie uhke hoonetesse,
Meie kõrge katustesse
Rahalise rahwa hulka?
Oleks meie taat aga enne teadnud,
Oleks meie eit ka enne teadnud:
Enne oleks ostnud hõbe koera,
Wiirawasse waskse raki,
See äärde tina raki:
Mindu oleks söitnud münte jalad,
Kanda kainud karwa jalad,
Sisse oleks tulnud siidis sukad,
Siidis sukad, saapas jalad.

/See laul ei ole weel täiest, lõpp puudub, aga siin pool rahwas ei tea ennam ~~lõppu~~, on ära unustanud, et see küll wõidoli olemas, seda teawad. See pulma laul on Risti kihelkonnast ja Risti wallast üles kirjutud. /Nüüd mina olen Ristil kihelkonna koolõpetaja, pole Tõnuest 1895 aastal söitsin Ristile uue koha peale. Minul on jälle kaunis kogu wana wara, kas wana weel wastu wõetakse, wana wara. Uue koha peale söitmisega jäi minu korjandus natukene aega seisma, seda wõlsin saan nüüd toimetama.

15/. Mina läksin Koka-Mikule,
Koka-Miku koer tuli kallale:
Ma läksin Koka-Miku koplisse,
Sealt läksin Koka-Miku pinu otsa;
Sealt mina leidsin kirju kepi;
Mina andsin kepi karjatsele,
Karjane andis leiwa minule;
Mina andsin leiwa lehmale,
Lehm andis piima minule;
Mina andsin piima põrsale —
Põrsas külje minule.
Mina hakkasin külge kupsetama,
Kass läks külje kallale;
Mina hakkasin kassi kupsutama,
Kass läks külla külma kalwu,
Siis mina külast köisi tooma.
Toodi külast kümme köit,
Tõmbsin Mihkli torwa köied.
Kõik läksid katki ja kass jäi kalwu,
Saba jäi salis puu ääre peale.

16./ Hants hakkas saani ehitama:
Iga laupäew pani lauwa,
Iga päew ühe peata naela,
Iga kuus ühe kodara,
Sõni kui saani walmis sai.
Siis läks saani söitema,
Söitis Simmuri külasse,